

Ст. А.

ХУДОЖЕСТВЕНА ИЗЛОЖБА

Всѣка есенъ, въ салонитѣ на рисувалното училище въ София, което се нарича още Художествена академия, става голѣма изложба на картини отъ всички български художници. Тази изложба е най-голѣмото събитие въ живота на българското изкуство, тъй както годишната изложба на едно училище е най-радостниятъ день за ученицитѣ. Художниците прашатъ тамъ своитѣ най-хубави картини, за да ги видятъ любителитѣ на изкуството и да имъ се радватъ. Въ тая изложба най-справедливо се преценяватъ талантитѣ имъ, защото работитѣ на всички могатъ да се видятъ и сравнятъ. Затова, въ нея именно се опредѣля, на кои художници да се дадатъ награди отъ държавата, и кои картини да се откупятъ за музеитѣ. Разбира се, че всѣки има желание да се откупи негова картина, за да се прочуе името му. Съ какъвъ трепетъ и затаено сърдце очакватъ всички преминаването на държавната комисия, която опредѣля, кои картини ще се купятъ! Особено пъкъ младитѣ художници. Ще се спратъ ли ценителитѣ върху тѣхъ и ще получатъ ли възхвала? Но комисията избира строго и отъ 500 картини откупува само 20. Тогава за другитѣ остава надеждата, че тѣ ще бждатъ почетени друга година. То се знае, картинитѣ на едни сж по-хубави, на други по-слаби; но всички сж пропити отъ желание да направятъ нѣщо, което да радва окото и да ни достави душевна на-